

Tilslutning. Hvis den samme Plan faar en tilsvarende Tilslutning i Landstinget, vil det være naturligt, at det bliver den. Ministeriet følger, dog selvfølgelig med Hensyn tagen til kritiske Bemærkninger, som maatte være fremsatte, og som ved en Overvejelse fandtes begrundede. Hvis Opfattelsen i Landstinget skulde vise sig at være en anden end Udvalgsflertallets her, vilde jeg, til Trods for at dette Ting ikke har givet sit Standpunkt Udtryk ved en Afstemning, alligevel anse det for rigtigt at finde en Forstaaelse med dette Ting, før jeg besluttede mig til at gennemføre en Plan afvigende fra den, der havde fundet Tilslutning hos Udvalgets Flertal her. Hvis der altsaa skulde opstaa en saadan Situation, vilde jeg bestræbe mig for at finde en Form, under hvilken Sagen kunde vende tilbage til dette Ting, hvis det ikke var muligt ved Forhandlinger med de Medlemmer, som har siddet i Udvalget, at komme paa det rene med, at en direkte Tilbagevenden af selve Lovforslaget hertil var overflødig. Men jeg vil i hvert Tilfælde ønske, at man fra de forskellige Sider vil stille sig saaledes, at Uenighed om, hvorvidt en af disse Byggeplaner er lidt bedre end de andre, ikke skal forhindre Gennemførelsen af selve Foranstaltningen, og i hvert Fald er det Ministeriets Hensigt at indtage et saadan Standpunkt, at det ikke lægger Vanskeligheder i Vejen for den endelige Gennemførelse af dette Lovforslag.

Rørdam: Det er maaske en Fejl, at Udvalget ikke har stillet et Forslag, som kunde komme til Afstemning her i Tinget, om, hvilken af Planerne Folketinget foretrækker. Den højtærede Minister siger nu, at naar dette Lovforslag kommer op i Landstinget, og Landstinget udtaler sig for Lægekorpsets Forslag, er det en Selvfølge, at den højtærede Minister tager den Plan med de Ændringer, der muligvis dertil kunde knyttes. Men fordi der er Flertal i et Udvalg, der gaar ind paa Lægekorpsets Plan, kunde det jo godt være, at Flertallet i Folketinget ønskede Arkitekt Inge-manns Plan. Jeg vilde egentlig sætte Pris paa, at der paa en eller anden Maade kunde komme en Afstemning i saa Henseende her. Det er ikke tilstrækkelig vejledende, at et Flertal i Udvalget foretrækker en bestemt Plan, navnlig naar dette Flertal ikke er sammensat af Partier, saa at man kan vente, at Partierne vil følge deres Udvalgsmedlemmer. Her ser vi, at til den ene Plan slutter sig Udvalgets For-

mand, tilhørende Partiet Venstre, og for øvrigt Medlemmer af det radikale Venstre, medens Socialdemokraterne og Højre og Dele af Venstre allierer sig om den anden Plan. Jeg synes, at Ministeren maa være usikker med Hensyn til, hvilken Plan Folketinget egentlig foretrækker. Jeg ved ikke, om Ministeren kan løse den Knude, saa at han kan være sikker paa, hvad Folketinget egentlig mener i dette Spørgsmaal. (*Ellinger:* Det maa Udvalget da gøre!). Det er muligt, at Udvalget egentlig burde gøre det.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Det ærede Medlem kom ind paa, hvad jeg havde fremført i min Tale før. Jeg gik i min Tale før ikke ind paa Enkelthederne, hvad jeg i og for sig kunde have haft Lyst til. Hvis jeg vilde, kunde jeg have holdt en meget lang Tale om det Spørgsmaal. Det ærede Medsagde, at Udvalget havde været daarlig stillet, og det vil jeg ogsaa hævde, for naar et Folketingsudvalg faar 9 Hospitalsplaner, som omfatter en stor Række Bygninger, er det virkelig vanskeligt for det at sætte sig nøje ind i alle Detailler, dertil mangler Udvalget Sagkundskab. Det er ikke lige til at bedømme den Art Planer og Tegninger og afgøre, hvilke Mangler og Fortrin hver enkelt af dem har. Vi har maattet holde os til Forslagene i store Træk og jeg vil vende tilbage til, hvad jeg sagde før, at efter en Undersøgelse i store Træk, er det for mig udenfor al Tvivl, at Arkitekt Inge-manns Plan er den eneste, som er rational, nemlig Planen om en Ombygning af Epidemihospitalet. Grundlaget for hele dette Forslag er jo, at man har opdaget, at der paa Epidemihuset til Stadighed er en Mængde ledige Pladser, og man har da sagt som saa: Naar man nu skal have et Hospital og har et Epidemihospital, hvor der til Stadighed er op imod 100 Pladser ledige, er det saa ikke det fornuftigste at benytte disse Pladser til almindelige Sygdomme og saa lave et andet Epidemihospital saaledes, at der ikke fremtidig bliver saa mange ledige Pladser paa dette? Det er denne Opgave, som meget vel kan løses. Man kan nemlig godt indrette et Epidemihospitals Afdelinger saaledes, at de er forskydelige. Hvis man har mange Tilfælde af en Sygdom, kan man udvide Afdelingen, og hvis der kun er faa Tilfælde, kan man belægge mindre Dele af Afdelingen.

Det, der er Fejlen ved det nuværende Epidemihospital, er, som jeg før paaviste, at naar der i en af dets Pavilloner med